

**THE RELATIONSHIP BETWEEN SELECTED BASIC CONDITIONING FACTORS,
SELF-EFFICACY, SOCIAL SUPPORT AND SELF-CARE
BEHAVIOR IN THE THAI MUSLIM ELDERLY
IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA**

WANWALEE PRASATKETTKAN

อุภินันท์นาการ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN PUBLIC HEALTH NURSING
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0141-4

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
W251r
2001
C.2

**4136880 PHPH/M : MAJOR : PUBLIC HEALTH NURSING : M.Sc.
(PUBLIC HEALTH)**

**KEY WORDS : SELECTED BASIC CONDITIONING FACTORS /
SELF-EFFICACY/ SOCIAL SUPPORT/ SELF-CARE
BEHAVIOR/ ELDERLY**

**WANWALEE PRASATKETTAN: THE RELATIONSHIP
BETWEEN SELECTED BASIC CONDITIONING FACTORS, SELF-
EFFICACY, SOCIAL SUPPORT AND SELF-CARE BEHAVIOR IN THE
THAI MUSLIM ELDERLY IN THE BANGKOK METROPOLITAN
AREA.THESIS ADVISORS: CHANYA SIENGSANOR, M.P.H.(SOCIAL
MEDICINE), NIRAT IMAMEE, Ph.D., WILAI KUSOLVISITKUL, M.SC.
(BIOS). 107 p. ISBN 974-04-0141-4**

In Thailand, the changed population structure has created an increasing growth rate of the elderly. In addition, the majority of the elderly have health problems, particularly chronic diseases. Self-care behavior is essential for this group so that they can live a more healthy life and attain a better quality of life.

The purpose of this research is to study the relationship between selected basic conditioning factors and self-efficacy, social support, and self-care behavior in elderly Thai Muslims in Bangkok. The sample group was composed of 253 elderly Thai Muslims. The data were collected by individual structured interviews. Chi-Square test, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression were used to analyze the data.

Results showed that the levels of self-efficacy and social support of the elderly Thai Muslims were high, while self-care behavior was at a moderate level. The correlations between variables found that factors which had significant associations with self-care behavior of elderly persons were sex (p -value = 0.006), marital status (p -value = 0.045), age ($r = -0.378$, p -value < 0.001), income ($r = 0.138$, p -value = 0.028), education level ($r = 0.282$, p -value < 0.001), perception of health status ($r = 0.211$, p -value < 0.001), religious beliefs concerned with health ($r = 0.201$, p -value < 0.001), self-efficacy ($r = 0.722$, p -value < 0.001), and social support ($r = 0.715$, p -value < 0.001). The result of Stepwise Multiple Regression Analysis showed that 66.80 percent of the variance of self-care behavior was accounted for by three significant predictors: self-efficacy, social support, and age.

From the results of this research, it is suggested that a study course or training course should be developed to help elderly people to take care of their own health. There should also be a social support project that promotes relationships between elderly people, their family, and caregivers. These self-care promotion activities should be consistent with religious beliefs concerning health and should be appropriate to the age of the elderly.

4136880 PHPH/M :สาขาวิชาเอก :พยาบาลสาธารณสุข :วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร)

วรรณวลี ประสาทเขตต์การ : ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการ การรับรู้สมรรถนะในตนเอง แรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุชาวไทยมุสลิมในกรุงเทพมหานคร (THE RELATIONSHIP BETWEEN SELECTED BASIC CONDITIONING FACTORS, SELF-EFFICACY, SOCIAL SUPPORT AND SELF-CARE BEHAVIOR IN THE THAI MUSLIM ELDERLY IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: จรรยาเสียงเสนาะ , M.P.H.(SOCIAL MEDICINE), นิรัตน์ อิมามิ ,Ph.D., วิไล กุศลวิศิษฏ์กุล, วท.ม.(ชีวสถิติ). 107 หน้า ISBN 974-04-0141-4

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรของประเทศไทย ทำให้ผู้สูงอายุมีอัตราเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ วัยสูงอายุเป็นวัยที่มักมีปัญหาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะ โรคเรื้อรัง การดูแลตนเองที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับประชากรกลุ่มนี้เนื่องจากเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การมีภาวะสุขภาพที่ดีอันจะส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดีในที่สุด

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการ การรับรู้สมรรถนะในตนเอง แรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุชาวไทยมุสลิมในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุชาวไทยมุสลิมที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 253 ราย เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ, ไคสแควร์, สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองอยู่ในระดับสูง แรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง และพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุคือ เพศ (p -value = 0.006), สถานภาพสมรส (p -value = 0.045), อายุ ($r = -0.378$, p -value < 0.001), รายได้ ($r = 0.138$, p -value = 0.028), ระดับการศึกษา ($r = 0.282$, p -value < 0.001), การรับรู้ภาวะสุขภาพ ($r = 0.211$, p -value < 0.001), ความเชื่อทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ($r = 0.201$, p -value < 0.001), การรับรู้สมรรถนะในตนเอง ($r = 0.722$, p -value < 0.001) และแรงสนับสนุนทางสังคม ($r = 0.715$, p -value < 0.001) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า การรับรู้สมรรถนะในตนเอง แรงสนับสนุนทางสังคม และอายุคือตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดและสามารถทำนายพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 66.80

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการจัดอบรมการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุให้แก่บุคคลวัยก่อนเกษียณอายุ เพื่อให้มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองที่ถูกต้องรวมทั้งจัด โครงการส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว ให้แก่ผู้สูงอายุ ครอบครัว และผู้ดูแลผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมที่ถูกต้อง โดยในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการดูแลตนเองนั้น ควรนำหลักความเชื่อทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเข้ามาผสมผสานกับรูปแบบการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองโดยผ่านทางผู้นำศาสนาและให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุในแต่ละช่วงอายุนั้นๆ